Bij de zaak

HERENTHOUT

Laurent (70) charmeert binnen- en buitenland met houten schrijfgerief en keukenmolens

“Vulpennen brengen schoonheid onder de mensen”

Sinds zijn bedrijf Luxpen in 2015 honderd houten pennen leverde aan het kabinet van MR-politicus Didier Reynders, vinden politici en diplomaten wel vaker de weg naar het Herenthoutse atelier. FOTO JEROEN HANSELAER

Of er vandaag - ergens in de wereld - belangrijke akkoorden worden ondertekend met zijn vulpennen? Laurent D’Haeseleer (70) heeft er het raden naar, maar de kans is niet gering. Sinds zijn bedrijf Luxpen in 2015 honderd houten pennen leverde aan het kabinet van MR-politicus Didier Reynders, vinden politici en diplomaten wel vaker de weg naar het Herenthoutse atelier. “Mijn volgende ambitie? Hofleverancier worden.”

Het interview is nog maar net begonnen als Laurent D’Haeseleer plots in de gaten krijgt dat ik zit te knoeien met een balpen die - volgens hem - het woord pen niet waard is. “Neem deze maar”, zegt hij, waarop hij een huisgemaakte, houten rollerpen aanreikt die net zo soepel en elegant over het blad glijdt als een schaatser op het ijs. Zelfs als leek voel ik dat het kleinood het resultaat is van een chirurgische precisie. “Dat klopt”, bevestigt Laurent. “Ik ben vijfentwintig jaar leraar plastische opvoeding geweest. In die periode heb ik mijn zin voor nauwkeurigheid ontwikkeld.”

De charmes van de pennenstiel ontdekte hij zes jaar geleden, tijdens een gespecialiseerde cursus in Duitsland. “Ik heb de opleiding drie keer gevolgd. De eerste keer vonden ze mij niet geschikt, de tweede keer ging het al wat beter. Tijdens mijn derde deelname was ik de beste leerling van de klas.”

Vroeger schuimde hij de hobbywinkels af, op zoek naar onderdelen, maar vandaag gaat Luxpen voluit voor hoogkwalitatieve onderdelen. “Ik streef naar kwaliteit met een eigen verhaal. Een voorbeeld daarvan is de balpen die gemaakt werd van vloerhout uit Christ Church in Oxford, waar de bekende Harry Potter-films werden opgenomen. Verder gebruik ik ook hout van bomen die duizenden jaren in moerassen hebben gelegen, olijfbomen uit Bethlehem of bomen die ouder zijn dan - pakweg - de piramides van Gizeh. Dankzij het netwerk dat ik heb opgebouwd, krijg ik regelmatig aanbiedingen van over de hele wereld.”

De oorsprong van dat hout doet vermoeden dat zijn pennen enkel weggelegd zijn voor de happy few. “Dat is niet zo”, corrigeert hij. “Er zijn mensen die bereid zijn veel geld te betalen voor kwaliteit, dat klopt, maar dat is lang niet altijd rijk volk. Soms gaat het gewoon over een hoge emotionele waarde. Onlangs bestelde een vrouw een pen die ik moest maken met hout van een strandstoel waarop haar overleden vader zo graag had gezeten. Toen ze het resultaat te zien kreeg, kon ze haar tranen nauwelijks bedwingen.”

Slow writing

In tijden van tablets en smartphones krijgt de pen het zwaar te verduren, beseft D’Haeseleer. “We mogen vooral de voordelen niet vergeten. De vulpen dwingt je om langzaam te schrijven. Ze hoort thuis in de categorie *slow writing*. Wie schrijft met een pen, doet dat dus bewust. Eén ding heb ik wel gemerkt: je bent vóór of je bent tegen. Wie er niet mee vertrouwd is, laat zich moeilijk overtuigen. Daarom wil ik binnenkort evenementen organiseren waarop de pen centraal staat. Op die manier wil ik weer schoonheid onder de mensen brengen. Je zou dat een missie kunnen noemen.”

Laurent is een rasechte *believer*: wat je schrijft met een vulpen, blijft volgens hem langer hangen. “Mijn kleindochter schrijft er de tafels van vermenigvuldiging mee en wat merk ik? Ze gaat sneller vooruit dan wanneer ze die oefent op de smartphone. Wat je schrijft, is doordachter dan wat je typt op een computer. Conclusie: de vulpen verbetert de algemene kwaliteit van het leven, al blijft de essentie wel het schrijfplezier.”

In de Verenigde Staten hebben ze de smaak pas echt te pakken. Daar heeft de vulpen geleid tot een extreme vorm van verzamelwoede, met alle gevolgen van dien. “In de VS bestaan zelfhulpgroepen om maniakale verzamelaars tegen zichzelf te beschermen. In sommige gevallen worden ze zelfs niet langer toegelaten op vulpenbeurzen. Zo’n vaart zal het in ons land wellicht nooit lopen.”

Donald Tusk

Het is niet uitgesloten dat de naam Luxpen ook bij bekende politici een belletje doet rinkelen. Met dank aan MR-kopstuk Didier Reynders. “Vijf jaar geleden werd ik benaderd door zijn kabinet. Als minister van Buitenlandse Zaken hengelde hij op dat moment naar een zitje bij de Verenigde Naties. Daar kwam nogal wat lobbywerk bij kijken. Of ik honderd pennen kon maken, als relatiegeschenk, was de vraag. Natuurlijk kon ik dat. Ik heb toen ettelijke dagen doorgebracht in mijn atelier.”

“Onlangs heeft ook de hoofdbutler van The British Butler Institute mij gecontacteerd. Hij wil al zijn leerlingen uitrusten met een van mijn pennen. Het is voor mij een raadsel hoe die mensen mij op het spoor komen, want adverteren doe ik niet.”

Ook ambassadeurs vinden steeds vaker de weg naar het Herenthoutse atelier. “Hun handtekening bestaat dikwijls uit grote pennentrekken”, weet Laurent. “Daarom komen hun medewerkers hier préhandtekenen, zodat ik exact weet wat van de vulpen wordt verwacht. In hun geval heb je een pen nodig die in één beweging een enorme hoeveelheid inkt kan aanleveren.”

Donald Tusk, voormalig voorzitter van de Europese Raad, hoort niet tot het cliënteel van Luxpen. Nóg niet. “Een tijdje geleden zag ik hem een document ondertekenen met iets wat eruitzag als een rommelpen. Ik heb onmiddellijk zijn entourage gecontacteerd. Die heeft me beloofd het aan meneer Tusk te zullen voorleggen. Benieuwd of hij gaat reageren.”

Ambitie: hofleverancier worden

Succes of niet, D’Haeseleer houdt het hoofd koel: rijk zal hij er wellicht nooit van worden. “Dat is ook mijn streefdoel niet. Toen ik de Harry Potter-pen lanceerde, vroeg iemand uit de entourage van de filmreeks of ik tweehonderd soortgelijke pennen wilde maken. Ik heb dat geweigerd, al was daar waarschijnlijk meer geld mee gemoeid. Hetzelfde geldt voor de houten keukenmolens uit mijn atelier: ze zijn van een topkwaliteit, maar ik verkoop ze aan betaalbare prijzen. Ik doe het niet alleen voor de centen.”

Ambitieus is hij dan weer wel. Met stip op één: hofleverancier worden. “Veel kan ik er nog niet over kwijt, maar ik kan wel bevestigen dat ik al concrete stappen in die richting heb gezet. Ik kom al aardig in de buurt, want één van mijn pennen ligt uitgestald in het BELvue Museum, vlak naast het paleis in Brussel. Mijn eigen exemplaar ligt er naast de pen waarmee de akte van België werd ondertekend. Ik ben er dus bijna.”

PETER BRIERS

ℹ Alle info op het nummer 014/73.47.46 en www.luxpen.be.

FOTO JEROEN HANSELAER

LUXPEN Bedrijfsfiche

Activiteiten: De ambachtelijke productie van houten vul- en balpennen. Aanvullend maakt Luxpen ook hoogkwalitatieve peper-, zout- en nootmuskaatmolens.
Aantal werknemers: 1
Jaarproductie: gemiddeld 60 pennen
Werkingsgebied: Hoofdzakelijk in Vlaanderen en Nederland
Opgericht: Herenthout, 1992
Adres: Sandelynhof 40, Herenthout
Website: www.luxpen.be **(pb)**